

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra Den graadig alders skarpe tand

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 186.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114465303936/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

Den ottende Jeg siger af Det var Christopher Bilde Som Slottet op af rædsel gaf 24 Och da tilgik det ilde Den sidste det er Ejler Holk Men hannem Jeg tør vofve	Hand for sin Konning och sit Folk 28 Vil heller slaa's end sofve. Hvo nu saa længe skal som Jeg J Borgerstuen være Skal friste mangel sædssom streg 32 Och før forlof begjære.
--	---

[8] Om en gammel Portner paa Kroneborg.

1 Den graadig alders skarpe tand Sig nock paa mig har øvvit Jeg nu skøt intet meere kand, 4 Er nock i verden prøvvit. Jeg Ni Læns-herrer hafver kjent paa Kroneborg at raade,	For Portner dennem alle tjent, 8 Det beste Jeg formaa'de. Huo mig skal eftergjøre det, Hand skal omsider lære; At Hofve-kagen stundom ret 12 Er beesk och haard at tære.
--	---

82.

[Ti]

Fru *Sophie Rosenkrandses* *Erich Banners*
 Begravelse, udstukket paa en Kobber-Plade.]

[101] At du Gudfryctig varst och som dit navn udtyder
 O ædle Rosenkrands med visdoms høye dyder
 Beprydet, ach! for det ey døden fare baar
 4 Der hand dit lefnetz traad saa vredelig afskaar
 Dog see den beste deel fik hand ey magt at røre
 Det var din reene Sjæl thi den loed Herren føre
 ved Himlens Engler op til større pract och glands
 8 Saa den nu prydes med en ævig ærekrands.
 Den anden rest som er en prjlsig efterminde
 Det loed och ikke sig af Døden ofvervinde
 Men blomstres end blant os och aldrig undergaaer
 12 Saa længe dyd er dyd och verdens bygning staaer.